

נוסחת הריב"ן

הגהות הב"ח

גליון הש"ס

הגהות מהר"ב

דכוונת רש"י בזה לייש

מוסף רש"י

קמא דאכילה גסא לא שמה אכיל וא"כ איסור עביד שלא יצא ידי חובתו. וי"ל אכלו. ור"ת תירץ דתרי גונוי אכילה גסה וזה החם מיידי שהוא כבר שבוע שהוא דרך. שהעדיק הולך בו ואינו נכשל והרשע נכשל והכא ב' דרכים זה בא על אשתו לא מיניה לא ה' צריכים להשקותו יי. את ומשע זה לזנו מפרש מאכילתו.

[illegible]

מזו כלל. ובהיא אמרי' האוכל אכילה גסה כיוה"כ פטור והכא מיירי שהוא שבע הרבה כמ"י כיבמות ג' אסור בבית ואפי' למ"י מותר מדור הפטור ואילך נדרו עליהם נדר עתה זה אכילה דחמיר ריה' הניינו אל צור תוצרתם שש"י המיירה שפירוש מארבתם גרם לו

תורה אור השלם

11. אַח נַפְשֵׁע מְקַרִית עוֹ
וּמְדִינִים כְּבָרִיחַ אֶרְמוֹן:
מְשַׁלִּי יח יט

פי' הרא"ש

עבד להו צריכותא וצ"ע.
היום שמעו ואפ"ה צריך
סה שאביה ובעלה מפירן
והוא לא ידע ואשם. גבי
חתיכות ותרווייהו צריכי
משמע דקרא לא משתמע
"ת והא משמע פ' הגזול
קין ראוי לקרותו רשע אם
ל ענוי בע המאכל. חזק

וזה אברהם דכתיב ביה הביט אל צור חוצבתם שע"י המריבה שפירש מאברהם גרם לו להיות שכן לאנשי סדום
(נראה לרד"קו היה סדום בדבר ארץ והוא לא דע וסבלן לו ומה מן שנתחנן וכו') והוא קרא מניינא דלמיה מן נאשם מלוי בקוף הפרעה.